

5.2.2 อภิปรายผลการสอบถามกลุ่มสุภาพบุรุษผู้ใช้กระเป๋าประเภทต่างๆ จำนวน 204 ราย

สุภาพบุรุษที่ให้ข้อมูลโดยรวม มีอายุระหว่าง 21-25 ปี 26-30 ปี และน้อยที่สุดอายุระหว่าง 46-50 ปี โดยส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเป็นพนักงานบริษัท อาชีพค้าขาย อาชีพธุรกิจส่วนตัว รายได้ต่อเดือนระหว่าง 5,000-10,000 บาท และน้อยกว่า 5,000 บาท ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ชีโนรส กิริธาดำรงเดช. (2548 : 71) พบว่า ปัจจัยปัจจัยส่วนบุคคลและพฤติกรรมการใช้เครื่องหนังไทยของผู้บริโภค พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุระหว่าง 21 – 30 ปี จบการศึกษาในระดับปริญญาตรี มีอาชีพเป็นลูกจ้าง/ธุรกิจเอกชน มีรายได้ไม่น้อยกว่า 10,000 บาท

จำนวนกระเป๋าที่กลุ่มสุภาพบุรุษมีไว้ใช้งานในปัจจุบัน

พบว่า มากที่สุดมีกระเป๋าจำนวน 2 ใบ และจำนวน 1 ใบ โดยในปัจจุบันมีกระเป๋าประเภทต่างๆ ได้แก่ กระเป๋าใส่สตางค์ มีจำนวน 1-2 ใบ กระเป๋าสะพายข้างชนิดใบเล็กจำนวน 1-2 ใบ มีกระเป๋าสำหรับใส่เสื้อผ้าสำหรับการเดินทาง และกระเป๋าใส่นามบัตร จำนวน 1 ใบ กระเป๋าสะพายข้างชนิดใบใหญ่จำนวน 1 ใบ กระเป๋าสะพายหลังจำนวน 1 ใบ กระเป๋าใส่คอมพิวเตอร์โน้ตบุ๊กจำนวน 1 ใบ กระเป๋าใส่เอกสารจำนวน 1 ใบ กระเป๋าสำหรับคาดเอว กับกระเป๋าสำหรับใส่โทรศัพท์มือถือ จำนวน 1 ใบ กระเป๋าสำหรับเดินป่า จำนวน 1 ใบ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ พัชรพร ปิ่นทอง (2548 : 98) พบว่า ผู้บริโภคนิยมซื้อผลิตภัณฑ์ กระเป๋าสตางค์ และกระเป๋าสะพาย

วัสดุของกระเป๋าประเภทต่างๆ

พบว่ามากที่สุดเป็นกระเป๋าสตางค์ผลิตจากวัสดุหนัง กระเป๋าสะพายข้างผลิตจากวัสดุผ้าใบ กระเป๋าเดินทางผลิตจากวัสดุผ้าใบ กระเป๋าสะพายหลังผลิตจากวัสดุผ้าใบ กระเป๋าใส่เอกสารผลิตจากวัสดุหนังเทียม กระเป๋าใส่โน้ตบุ๊กผลิตจากวัสดุผ้าใบ กระเป๋าสะพายข้างใบใหญ่และกระเป๋าใส่นามบัตรผลิตจากวัสดุหนัง กระเป๋าคาดเอวผลิตจากวัสดุหนังเทียม กับผ้าใบ กระเป๋าใส่โทรศัพท์มือถือผลิตจากวัสดุหนัง กับหนังเทียม และกระเป๋าสะพายหลังสำหรับเดินป่าผลิตจากวัสดุหนัง ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ชีโนรส กิริธาดำรงเดช. (2548 : 71) พบว่า การใช้เครื่องหนังเป็นประจำคือรองเท้า รองลงมาคือกระเป๋าสตางค์ ปริมาณการซื้อครั้งละ 1 ชิ้นมากที่สุด

อายุการใช้งานกระเป๋าสตางค์ประเภทต่างๆ

พบว่ามากที่สุดมีอายุการใช้งานคือกระเป๋าสตางค์มีอายุการใช้งาน 1 ปี และกระเป๋าสตางค์ข้างมีอายุการใช้งาน 2 ปี กระเป๋าดูทางมีอายุการใช้งาน 2 ปี กระเป๋าสตางค์หลังมีอายุการใช้งาน 2 ปี กระเป๋าสตางค์เอกสารมีอายุการใช้งาน 1 ปี กระเป๋าสตางค์ไนต์บักมีอายุการใช้งาน 1 ปี กระเป๋าสตางค์โทรศัพท์มือถือมีอายุการใช้งาน 1 ปี กระเป๋าสตางค์ข้างใบใหญ่มีอายุการใช้งาน 1 ปี กระเป๋าสตางค์หลังแบบเดินป่ามีอายุการใช้งาน 2 ปี กระเป๋าสตางค์นามบัตรมีอายุการใช้งาน 1-3 ปี และกระเป๋าคาดเอว มีอายุการใช้งาน 1 ปี ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุภักศณิศ รุ่งเรือง (2533 : 146) พบว่า พฤติกรรมการซื้อสินค้าปลอมตรายี่ห้อระดับหรู มีพฤติกรรมการซื้อเดือนละครั้งมากที่สุด รองลงมามากกว่า 1 ปี

ราคากระเป๋าสตางค์ประเภทต่างๆ พบว่า กระเป๋าสตางค์ข้างมีมากที่สุด ซื้อได้ในราคา 200 บาท กระเป๋าสตางค์มีซื้อได้ในราคา 300 บาท กระเป๋าดูทางซื้อได้ในราคา 350 บาท กระเป๋าสตางค์ข้างใบใหญ่ซื้อได้ในราคา 200 บาท กระเป๋าสตางค์หลังซื้อได้ในราคา 350 บาท กระเป๋าสตางค์เอกสารซื้อได้ในราคา 1000 บาท กระเป๋าคาดเอวซื้อได้ในราคา 100 บาท, 300 บาท ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ พัชรพร ปิ่นทอง (2548 : 98) พบว่า พฤติกรรมการซื้อผลิตภัณฑ์เครื่องหนังมีราคาระหว่าง 501-1000 บาท

การจัดเก็บสิ่งของภายในกระเป๋าของสุภาพบุรุษ

การจัดเก็บสิ่งของในกระเป๋าสตางค์ พบว่า นิยมจัดเก็บธนบัตรและสตางค์ จัดเก็บบัตรประชาชน จัดเก็บบัตร ATM จัดเก็บบัตรประกันสังคม จัดเก็บรูปภาพ จัดเก็บบัตรเครดิต บัตรประกันชีวิต และบัตรใบขับขี่ยานยนต์ และสิ่งของอื่นๆ ที่ไม่ได้ระบุไว้ การจัดเก็บสิ่งของในกระเป๋าสตางค์ข้าง พบว่า สุภาพบุรุษนิยมจัดเก็บ ปากกา ดินสอ ยางลบ ไม้บรรทัด จัดเก็บเสื้อผ้า จัดเก็บยาสีฟัน แปรงสีฟัน จัดเก็บหนังสือ จัดเก็บสมุดโน้ต และจัดเก็บคอมพิวเตอร์โน้ตบุ๊ค จัดเก็บเอกสารต่างๆ และจัดเก็บแว่นตา จัดเก็บบัตรต่างๆ จัดเก็บกระเป๋าสตางค์ จัดเก็บยาอม จัดเก็บลูกอมหรือท็อฟฟี่ และจัดเก็บเครื่องรางของขลัง จัดเก็บกุญแจ และกล้องถ่ายภาพ การจัดเก็บสิ่งของในกระเป๋าสตางค์หลัง พบว่า จัดเก็บสิ่งของประเภทเสื้อ แปรงสีฟัน จัดเก็บปากกา ดินสอ ยางลบ ไม้บรรทัด จัดเก็บสมุด สิ่งของประเภทสิ่งของอื่นๆ การจัดเก็บสิ่งของในกระเป๋าดูทาง พบว่า จัดเก็บสิ่งของประเภทเสื้อ ไนต์บัก ของใช้ส่วนตัว และสิ่งของประเภทสิ่งของอื่นๆ การจัดเก็บสิ่งของในกระเป๋าสตางค์เอกสาร พบว่า จัดเก็บสิ่งของประเภทเอกสารต่างๆ อุปกรณ์เครื่องเขียน และสิ่งของประเภทของใช้อื่นๆ การจัดเก็บสิ่งของในกระเป๋าสตางค์ไนต์บัก พบว่า จัดเก็บสิ่งของประเภทไนต์บักและอุปกรณ์

กระดาษ และรายงาน การจัดเก็บสิ่งของในกระเป๋าสะพายหลังเดินป่า พบว่า จัดเก็บสิ่งของเครื่องใช้ส่วนตัว และเสื้อผ้า การจัดเก็บสิ่งของในกระเป๋าคาดเอว พบว่า จัดเก็บสิ่งของเครื่องมือเอกสารต่างๆ สตางค์ธนบัตร โทรศัพท์มือถือ การจัดเก็บสิ่งของในกระเป๋าอื่นๆ พบว่า จัดเก็บสิ่งของประเภท สิ่งของเล็กๆ กรรไกรตัดเล็บ และเครื่องสำอาง ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของพรรณนิษา เมืองผุย (2551 : 168) พบว่า วัตถุประสงค์ของการซื้อผลิตภัณฑ์กระเป๋าใช้ห่อขนนำผลการศึกษพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์ในการซื้อเพื่อใช้เองมากที่สุด

ความต้องการในการเลือกซื้อกระเป๋า

พบว่า เหตุผลที่สุภาพบุรุษมีความต้องการซื้อกระเป๋ามาใช้งานจะคำนึงในเรื่อง การนำกระเป๋ามาใส่ธนบัตร เหรียญ บัตรประจำตัวประชาชน บัตรเครดิต ซึ่งเป็นเรื่องที่อยู่ใกล้ตัวโดยให้ความสำคัญมากที่สุด นอกจากนี้ก็มีความต้องการที่จะใช้จัดเก็บอุปกรณ์ในการทำงาน สมุดโน้ตปากกา ความจำเป็นเพราะต้องนำมาใส่สิ่งของในการเดินทางในการทำงาน ใส่เสื้อผ้าเวลาเดินทางไกลไปต่างจังหวัดโดยจะคำนึงถึงรูปทรงสวยงาม ความเหมาะสมความสวยงาม ความเป็นระเบียบ สะดวกสบาย และเมื่อกระเป๋าใบเก่าชำรุด คำนึงถึงการใช้งาน ต้องมีความเหมาะสมของรูปทรง กับสรีระร่างกาย ความชอบโดยรวม ความแปลก การออกแบบ เพื่อสะดวกในการนำพาและพกพา ต้องการนำมาใส่เครื่องสำอาง ต้องการซื้อกระเป๋าใส่ของสัมภาระจะคำนึงถึงประโยชน์ คำนึงถึงความจำเป็นต้องใช้ ใช้แล้วคุ้ม ดurable เทห์ ความสามารถเก็บสิ่งของได้อย่างสบายพอดี พอเหมาะ เก็บได้ดี ไม่เกะกะ และท้ายที่สุดความจำเป็นเพราะไม่มีใช้ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ชีโนรส กริธาดำรงเดช (2548 : 49) พบว่า อิทธิพลของปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์ต่อการซื้อกระเป๋าแบรนด์เนมส์ พบว่า การตัดเย็บที่ประณีตมีอิทธิพลมากที่สุด รองลงมาคือ ความทนทาน ความเหมาะสมในการใช้งาน ให้ความคล่องตัว และวัสดุให้ความสบายขณะใช้งาน

แหล่งซื้อกระเป๋าของสุภาพบุรุษ

พบว่าสุภาพบุรุษจะซื้อกระเป๋ามาใช้งาน จากห้างสรรพสินค้า นอกจากนี้ก็ได้แก่จากตลาดนัด ฟิวเจอร์พาร์ครังสิต ร้านค้าทั่วไป สวรรค์จตุจักร ร้านค้าที่ขายกระเป๋า ร้านขายกระเป๋าในตลาดแถวบ้าน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ธเนศ คุณเทพารักษ์ (2517- 2546 : 75) พบว่า สถานที่ที่ได้รับความนิยมสูงสุดในการซื้อสินค้าเครื่องหนัง คือห้างสรรพสินค้า มีความสะดวกในการเดินทาง มีการกระจายตัวครอบคลุมเกือบทุกพื้นที่

การตัดสินใจเลือกซื้อกระเป๋า

พบว่า สุภาพบุรุษตัดสินใจเลือกซื้อกระเป๋าใช้งานจากสาเหตุ จากราคาถูก สะดวกซื้อง่าย อยู่ใกล้ที่ทำงาน มีมากมายหลายแบบให้เลือกซื้อ จากร้านอยู่ใกล้บ้าน และรู้จักกับเจ้าของร้าน ไม่มีก็ต้องซื้อมาได้ พกพาง่าย ไม่ใหญ่เกินไปไม่เล็กเกินไป ราคา สบาย คุณภาพดูดี มียี่ห้อ ใช้ทนทาน สวยงาม (รูปแบบ) แต่ละที่ไม่ได้มีกระเป๋าเหมือนกัน เชื่อถือได้ จากลดราคา จากมีให้เลือก และร้านค้ามีหลายราคามีแบบเยอะ หาซื้อง่าย ราคาถูก จากของแท้และซัวร์ ต้องชอบและเหมาะกับตนเอง และจากต่างประเทศ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ธเนศ คุณเทพารักษ์ (2517- 2546 : 73) พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการซื้อเครื่องหนัง Brand Name ได้แก่ ประโยชน์ใช้สอย คุณภาพการตัดเย็บ การออกแบบ รูปทรง คุณภาพวัตถุดิบ ราคา สี สัน การส่งเสริมการขาย ตราสินค้า สถานที่จัดจำหน่าย และบรรจุมัณต์

กระเป๋าแบบใดมีปัญหาในการใช้งานมากที่สุด

พบว่า มากที่สุดเป็นกระเป๋าสตางค์ กระเป๋าผ้า ปัญหาในการตัดสินใจเลือกซื้อกระเป๋าพบว่า เกี่ยวกับราคา ปัญหากระเป๋าที่ใช้วัสดุที่เป็นพลาสติก ปัญหาในการใช้นานๆ ขาดได้ง่าย สีเริ่มจาง กระเป๋าสะพายหลังแบบราคาถูก กระเป๋าสตางค์ใส่สิ่งของที่จำเป็นได้น้อยมากและเสียหายไว้มาก ปัญหากระเป๋าที่ความถูกใจ ปัญหากระเป๋าหนังเทียม ปัญหากระเป๋าที่ไม่ทน ขาดง่าย ปัญหากระเป๋าอยากให้ขนาดพอดี ใส่ในกระเป๋าางเกงได้ ใส่แล้วไม่ทำให้ของด้านในชำรุด

ปัญหาในการใช้กระเป๋านิตบู๊ก ปัญหากระเป๋าเดินทางเสียบ่อย ปัญหากระเป๋าใส่เสื้อผ้า ปัญหากระเป๋าสะพาย ปัญหากระเป๋าที่ทำจากหนังเทียม ถ้าโดนน้ำแล้วหนังจะมีกลิ่น ปัญหาในการใช้กระเป๋านิตที่มีความใหญ่และหนัก ปัญหากระเป๋าไม่มีความแข็งแรง ปัญหากระเป๋าทำงาน ปัญหาวัสดุหนังเทียม ปัญหาบัตรใหญ่กว่าช่องเก็บบัตร ปัญหากระเป๋าสะพายแบบผ้าเพราะขาดง่าย ปัญหากระเป๋าขาดง่าย ปัญหากระเป๋าสตางค์ ขอบขาด ปัญหากระเป๋าต้องนุ่ม สบาย ทน ใช้คุ้มค่า

ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ อนุชา ชูวงศ์ (2549) พบว่า ในการออกแบบผลิตภัณฑ์เครื่องหนังสำเร็จรูป ทั้ง กระเป๋า รองเท้า และเสื้อหนัง จะต้องคำนึงถึงความสวยงามและตามแฟชั่น อีกทั้งความคงทนแข็งแรงก็มีผลต่อการใช้งานในผลิตภัณฑ์นั้นๆ ซึ่งการผลิตตัวผลิตภัณฑ์จึงต้องมีข้อมูลในการเลือกใช้วัสดุหนังให้ตรงกับความต้องการ เช่น ความแข็งแรง ทนแรงดึง ทนต่อการฉีกขาด และความอ่อนนุ่มของวัตถุดิบหนัง

เกณฑ์ที่ใช้ในการตัดสินใจเลือกซื้อกระเป๋า

พบว่าสุภาพบุรุษใช้เกณฑ์ในการตัดสินใจเลือกซื้อกระเป๋าต้องขึ้นอยู่กับ ความสวยงามเป็นอันดับแรก นอกจากนี้ได้แก่เกณฑ์ที่เกี่ยวกับราคา ความทนทาน ราคาถูก และตัวสินค้าลงตัว พกพาง่ายดี หยิบใช้สะดวก ประโยชน์ใช้งาน รูปทรง เลือกซื้อกระเป๋าเกี่ยวกับความเหมาะสมและความจำเป็น สีสัน ใช้งานตามวัตถุประสงค์ กระเป๋าใบเก่าชำรุด และพึงพอใจในกระเป๋าใบใหม่ การใช้งานได้มากน้อยแค่ไหน คุณภาพ ความถูกใจ คุณภาพ ดูดีมีสไตล์ วัสดุในการผลิต ความจำเป็นต้องใช้ความนุ่ม สบาย ทน ใช้คุ้มค่า พัชรพร ปิ่นทอง (2548 : 98-100) ที่กล่าวว่า การตัดสินใจซื้อผลิตภัณฑ์เครื่องหนังประเภทกระเป๋าและรองเท้า การตัดสินใจซื้อผลิตภัณฑ์เครื่องหนังประเภทกระเป๋าและรองเท้าของผู้บริโภค พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มี เพศ อายุระดับการศึกษา อาชีพ และด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่แตกต่างกัน

การตัดสินใจเลือกซื้อกระเป๋าในประเทศ

พบว่า เกี่ยวกับการตัดสินใจที่สุภาพบุรุษเลือกซื้อกระเป๋าภายในประเทศ เพราะ มีราคาถูก หาซื้อง่าย ราคาไม่แพงเกินไป คนไทยต้องใช้ของไทย ชอบ เพราะใช้ของไทย ประหยัดได้ เพราะใช้ของไทยราคาไม่แพงมาก คุณภาพดี ใช้ได้ และชอบอุดหนุนสินค้าไทย ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ พัชรพร ปิ่นทอง (2548 :100) พบว่า ด้านตลาดเครื่องหนังไทย โดยทั่วไปถือได้ว่าอยู่ในระดับกลาง คือ เป็นตลาดสำหรับผลิตภัณฑ์เครื่องหนังที่มีคุณภาพดี ราคาปานกลาง เครื่องหมายการค้ายังมีชื่อเสียงไม่มากนัก มีรูปแบบผลิตภัณฑ์หลากหลายเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคภายในประเทศที่มีรายได้ปานกลาง และต้องการสินค้าที่มีคุณภาพแต่ราคาไม่แพงจนเกินไป โดยทั่วไปยังเป็นตลาดที่มีโอกาสสำหรับสินค้าประเภทเครื่องหนังอีกมาก

การตัดสินใจเลือกซื้อกระเป๋าต่างประเทศ

พบว่า สุภาพบุรุษตัดสินใจเลือกซื้อกระเป๋าจากต่างประเทศ เพราะงานดีมาก แพง ซื้อคุ้มสุด ใช้ได้นาน มีคุณภาพและความคงทนมาก เพราะชอบ คุณภาพ สวย ดีไซน์สวย วัสดุดีมีคุณภาพดีกว่า เป็นหนังแท้และทน มีเทรนด์ วัสดุหรือการผลิตในต่างประเทศดีกว่าในประเทศ ช่างใส่เป็นระเบียบ เพราะแบรนด์ และนอกจากนี้ยังพบว่าสุภาพบุรุษชอบกระเป๋าถือสองจากต่างประเทศ เพราะเชื่อว่า ถูก ทน สวย ทนกว่าของใหม่ในประเทศ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ชีโนรส กริธาดำรงเดช (2548 : 78-79) พบว่า ข้อมูลพฤติกรรมของนิสิต นักศึกษา ที่มีต่อการซื้อกระเป๋าแบรนด์เนมส์ต่างประเทศ มีความเห็นว่า เพื่อนเป็นบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการซื้อมากที่สุด รองลงมาคือ บิดา/มารดา และตนเอง

เกี่ยวกับเวลาทำงานไม่สะดวกในการพกติดตัว เนื่องจากกระเป๋าบางชนิดไม่มีหูเพื่อร้อยเข็มขัด เกี่ยวกับกระเป๋าสตางค์ และกระเป๋าต่างๆ ต้องมีความทนทานต่อสภาพการใช้งานด้วย หูขาด บ่อย รับน้ำหนักไม่ไหว ไม่ค่อยทน

อยากให้มีการออกแบบให้สวยงาม การทำความสะอาดทำได้ยาก กระเป๋าเป็นช่องใหญ่ช่องเดียว เวลาเก็บของต้องเก็บรวมกัน เวลาหาก็หายาก สกปรก กระเป๋าไม่มีช่องไว้สำหรับเก็บใส่ของเยอะเท่าที่ควร ไม่ค่อยทนทานเท่าไร มีช่องเก็บน้อย น่าเบื่อ มีแต่แบบเดิมๆ

อยากให้กระเป๋าปรับเปลี่ยนรูปแบบแปลกใหม่กว่าเดิม การนำพาที่แปลกใหม่กว่าเดิม ต้องสะดวกและดูแลง่ายไม่คอยป้องกันน้ำ อยากให้คิดถึงผู้บริโภคให้มาก ฝึเพิ่มไม่ทน ขาดง่าย อยากได้ช่องเก็บของจุจุกจิกมากๆ เช่น ปากกา นามบัตร ฯลฯ อยากได้กระเป๋า 3 ใน 1 จะได้สะดวกเวลาใช้ อยากไปเล่นกีฬา หรือเดินทางไกล จะได้สะดวก และรูปลักษณ์ไม่ต้องดูหยาบมาก แต่ประโยชน์ใช้สอยต้องเยอะ

ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ จาริยา โกสยิตระกูล (2548) ที่กล่าวว่า ควรศึกษาการแขวนกระเป๋าที่ร่างกาย ซึ่งมีทั้งการถือด้วยมือ การสะพายที่หัวไหล่ การหนีบกับลำตัว การแขวนที่ลำคอ หรือการอยู่กับเสื้อผ้าร่างกายส่วนใดส่วนหนึ่งเป็นต้น ทั้งนี้การแขวนต้องคำนึงถึงขนาดกับน้ำหนักที่สัมพันธ์กัน ศึกษาการเก็บสิ่งของต่าง ๆ ลงในกระเป๋า เพื่อศึกษาความสะดวกในการใช้กระเป๋าที่ช่องต่าง ๆ ศึกษาโอกาสของการใช้งานของกลุ่มเป้าหมาย เพื่อชี้ถึงประเภทของรองกระเป๋าที่จะทำการออกแบบได้